

جامعه ورزش و انتخابات شورای اسلامی شهر و روستا

در روزهای اخیر راه اندازی کانال های متعدد توسط نامزد های احتمالی انتخابات شورای شهر در فضای مجازی رو به افزایش گذاشته است. انتشار عکس ها، بیوگرافی ها و یار جمع کردن ها و بالا بردن آمار حاضرین در کانال ها به مهم ترین و بارز ترین کار و بار برخی ها که سودای خدمت در سر می پرورانند، تبدیل شده است.

این که بهترین ساعات کاری روز اگر گوشی خود را باز کرده و سری به فضای مجازی بزنید از مشغول بودن تعداد قابل توجهی از همشهریان در فضای مجازی و وقت تلف کردن های بی ثمر و بی منفعت متعجب می شوی. چه زیبا گفته اند که هر سخن جایی و هر نکته مکانی دارد. به راستی چرا باید در ساعاتی که می توان با انرژی تر در انجام وظایف محوله و حتی امورات شخصی موثر عمل کرد، وقت خود را صرف بودن در فضایی بکنیم که هیچ نفعی نمی تواند داشته باشد.

کاندیداهایی که اسب خود را برای تاختن در عرصه و میدان شورای شهر زین کرده اند با چه هدف، نیت و قصدی به این کار اقدام می کنند؟ آیا از تعهد و تخصص خود برای حضوری موفق در شورا کاملاً آگاه هستند و به این باور رسیده اند که می توانند در صورت انتخاب و راه یافتن به شورا، گرهی از دهها، صدها و هزاران مشکل اردبیل را باز بکنند و نسخه ای شفا بخش به آن بپیچند؟

در فضای مجازی چهره ها و افرادی اعلام آمادگی برای خدمت کرده اند که از نظر توانایی و صلاحیت حضور در شورا می تواند جای سؤال داشته باشد. صلاحیت مورد ادعا از نظر کاری و تجربه انجام امور مربوط به شورا و شهرسازی مورد نظر است. کسی که سال ها در کلاس درس و در رشته ای غیر از رشته های مرتبط با وظایف شورا تدریس کرده است، چگونه می تواند مسایل، مشکلات و گره های موجود شهر را شناسایی و نسبت به برطرف کردن آنها پیشنهاد های سازنده داشته باشد؟ آنهایی که تحصیلاتشان در گروه علوم پایه بوده و نسبتی هر چند کوتاه و ابتر با امور شهرسازی و شورا ندارند، چگونه مدعی می شوند در صورت انتخاب می توانند تحولی در چهره شهر و روابط حاکم بر شورا ایجاد کنند؟

واقعیت این است که در دوره های قبل نیز انتخاب اعضای شورای شهر بیشتر بر محور قومی و قبیله ای، رفاقتی و مصلحتی بوده و میزان ریختن رای به صندوق بر اساس ویژگی های تخصصی، علمی، کاردانی و

توانایی صورت نپذیرفته است.

مشکلاتی که این روزها به طور گسترده در امور جاری شهر مشاهده می شود و یا وقفه ای که در ارائه خدمات به دلیل عدم تفاهم و توافق بین شهرداری و شورای شهر ایجاد شد، کندی عملیات پروژه های در دست اقدام و دهها مورد دیگر که می توان در این ارتباط بر شمرد و ردیف کرد، ناشی از احساسی و مصلحتی عمل کردن در انتخابات شورا می تواند باشد.

آن کسی باید مجوز حضور در شورا داشته باشد که بتواند بر همه مشکلات، موانع و کمبودها آگاهی داشته و برای رفع هر کدام از آنها پیشنهادی سازنده با قابلیت اجرایی در آستین داشته باشد. بدون در نظر گرفتن ویژگی های مورد نیاز برای قدم گذاشتن در عرصه انتخابات شورا و پیش بینی آمار بالای اعلام آمادگی کننده ها همچنان می تواند در انتخاب شدن افراد لایق و حائز شرایط تاثیر گذار باشد.

رسانه ها در جهت آگاهی دادن به جامعه و پرداختن وسیع به شرایط داوطلبان می توانند در انتخاب افراد صالح نقش بسیار مهم و حیاتی و تاثیر گذار داشته باشند. متأسفانه در این عرصه نیز نگاه اقتصادی صرف به رسانه و تلاش برای جذب هرچه بیشتر رپرتاژ آگهی بدون پایبندی به لزوم معرفی کارآمدها، این نقش رسانه ها را کم رنگ تر از آنچه فکرش را بکنیم، کرده است. ارزان فروختن صفحات نشریات و تعبیر کردن ایام انتخابات به زمان برداشت محصول و تلاش برای برداشت هرچه بیشتر بدون توجه به کیفیت و صلاحیت، انتخاب کنندگان را می تواند به راهی غلط و غیر اصولی هدایت کند.

چه باید کرد؟ این گونه عمل کردن به روشی متداول تبدیل شده و جذب رپرتاژ بیشتر و درآمدی افزون تر، یک ویژگی مثبت در دنیای رسانه ها تلقی می شود. آنهایی که می خواهند از مجموع 13 صندلی شورای شهر اردبیل یک صندلی را تصاحب کنند، باید ترکیبی از ویژگی های مثبت را داشته باشند. انتخاب آگاهانه از میان داوطلبان می تواند ضامن توسعه شهر در چهار سال آینده باشد.

برای مثال، انتخاب فردی با مدرک دکتری مرتبط با شورا با زمینه های فعالیت فرهنگی و ورزشی باید نسبت به فردی که صرفاً مدرک تحصیلی مرتبط دارد، اولویت داشته باشد و عمده وظیفه شناساندن این ویژگی ها می تواند بر عهده رسانه ها باشد.

داشتن پیشینه و سابقه ورزشی و علاقه مند بودن به حمایت از ورزش حرفه ای با کارنامه قابل قبول در این راه، در کنار دیگر تخصص ها باید معیاری برای انتخاب جامعه ورزش اردبیل قرار بگیرد. از عدم راهیابی کسانی که با ورزش الفت نداشته و با این مقوله مهم و نشاط انگیز بیگانه بوده اند، برای ورزش ما در سال های گذشته چون سهمی

مهلک و خطرناک نقش آفرینی نموده است. در شهری که عضو شورایش به جد خواستار واگذاری امتیاز تیم فوتبال شهرداری باشد و دلیل اصلی اش برای این فکر خلاصی مجموعه شهرداری و شورا از تیم داری باشد چه انتظاری باید داشت؟ در چنین شهری طبیعی است که تیم فوتبالش در طول دو سال با یک سقوط آزاد تحسین برانگیز و بی مثال از لیگ یک به مسابقات استانی سرنگون شود و متاسفانه حضرات خم بر ابرو نیاورند و شاید در خفا خوشحالی کنند و به سلامتی خود و دوستانشان کف محکمی بزنند.

در انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستای پیش رو ، جامعه ورزش اردبیل وظیفه ای بس سنگین باید بر دوش های خود احساس بکنند و به هیچ عنوان به کاندیداها استفاده ابزاری از ورزش و جامعه ورزشی را ندهند. این باید در اولویت کارها و اقدامات جامعه ورزشی باشد. اگر امروز می بینیم که کاندیداها خود را عاشقان پر و پا قرص ورزش نشان می دهند فقط برای این است که از ورزش استفاده ابزاری بکنند. این حضرات تا دیروز که ورزش و فوتبال ما بدترین روزها را سپری می کردند، کجا بودند؟ کسی که تا بوی شورا به مشامش می رسد برای انتقال تماشاگران از میدان جهاد تا ورزشگاه علی دایی از یک هفته قبل تبلیغ می کند در دو سال گذشته چرا به فکر مساعدت از تیم و تماشاگران نیفتادند؟ ورزشی های اردبیل هرچند که با تمام وجود در پای صندوق های رای حاضر خواهند شد و با تمام وجود برای نشان دادن عشق ورزشی های منطقه به نظام و انقلاب تلاش خواهند کرد اما باید در انتخاب نفرات و نوشتن اسم نامزدها در روی برگه های رای دقت کافی بکنند تا افرادی کارآمد، کاربلد، توانا، قدرتمند و معتقد به جوان و فعالیت های ورزشی به شورای شهر راه یابند.